

LUNATYK (14) *sb m*

a jasne (w tym 1 r. błędne znakowanie).

sg *N* lunatyk (6). ◇ *A* lunatyka (1). ◇ *I* lunatyki(e)m (2), lunatykiem (1) *MurzNT*. ◇ *pl N* lunatykowie (1). ◇ *A* lunatyki (2). ◇ *L* lunatykach (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

Człowiek cierpiący na lunatyzm; w cytatach ewangelicznych może oznaczać cierpiącego na epilepsję; lunaticus Murm, Mącz, Calep, Cn [lunaticus – lunatyk albo miesięcznik Murm 75; – miesięcznik Mymer¹ 39; lunaticus morbus, lunatyk, miesięcznik, qui sic patitur BartBydg; lunaticus – lunatyk, księżyczną niemoc mający Mącz 199c; lunatici – lunatyk, ten który na nowie szaleje Calep] (14) : Lunaticus. Lunátik álbo myefyącynek. Murm 75; Panie zmiłui się nad fynęm moięm/ Abowięmći lunatikieim ieft i mifernien się zniem dzieie MurzNT Matth 17/14, k. 83V marg; BibRadz Matth 17/15[14]; Mącz 1 99c; Y wodzili do niego włyztki chore/ rozmáitemi niemocámi y boleściámi zięte/ y opętáne/ y lunátyki/ y párálizowáte/ y yleczáł ie. BudNT Matth 4/24, Matth 17/15[14]; Calep 618a; Lunátykowie fá co kádúk miEWáiá. WujNT 15 marg, Matth 4/24, s. 69, Matth 17/15[14], s. 228, Zzzzz4.

Synonim: miesięcznik.

KCh